

РЕШЕНИЕ

№ 8567

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 24.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11049** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).
Образувано е по жалба на И. Д. А. чрез адв. Ц. Д. срещу Решение № 1040-21-578 от 06.10.2025г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалба с вх. № 1012-21-992/26.08.2025г. от И. Д. А. срещу Разпореждане № РВ-3-21-02035009/04.08.2025, издадено от длъжностно лице по чл. 114, ал. 3 от КСО на ТП на НОИ С.-град. Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при неизяснена фактическа обстановка, неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди, че действително е била иницизирана процедура по прием на детето му в ЧДГ „Германи БГ“, но същото не е посещавало детското заведение, като името му фигурира в дневниците за присъствие и всички извършени плащания са само с цел запазване на мястото му при евентуална готовност на детето да посещава детското заведение. Цитира разпоредби от Правилника за дейността на ЧДГ „Германи“ относно адаптация на децата, като посочва, че детето не е оставяно само без родител, нито е настанявано в детското заведение. Счита, че е имал право на парично обезщетение и неоснователно е разпоредено възстановяването му, поради което моли съда да отмени обжалвания административен акт.
В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Д., която поддържа жалбата на наведените в нея основания. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С. – град, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

На 23.12.2024г. от осигурителя „Сенатор Грил Хаус“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за И. Д. А. е представено в ТП на НОИ С. - град удостоверение Приложение № 10 /към чл. 9, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ за изплащане на парично обезщетение за отглеждане на малко дете до 2-годишна възраст по чл. 53, ал. 2 от КСО, считано от 16.10.2024г., във връзка с представено от лицето Заявление – декларация за изплащане на парично обезщетение на основание чл. 53 от КСО /Приложение № 7 към чл. 4, т. 6 от НПОПДОО/, за отглеждане на детето Б. И. А., род. на 20.09.2023г.

Във връзка с подаденото удостоверение Приложение № 10 към чл. 9, ал. 1 от НПОПДОО, по реда на НПОПДОО на И. А. е изплатено парично обезщетение по чл. 53, ал. 2 от КСО за периода от 05.03.2025 г. до 30.06.2025г. в размер на 3081.00 лв.

С подаденото заявление по образец, И. Д. А. е декларирал, че детето не е настанено в детско заведение, включително детска ясла /т. 3/, и че в срок от 3 работни дни от промяна в декларираните обстоятелства се задължава да подаде ново заявление - декларация за промяната. Декларацията съдържа изрично заявление, че на декларатора е известно, че ако не изпълни това задължение носи административнонаказателна отговорност по реда на чл. 349 от КСО и следва да възстанови неправомерно полученото по негова вина обезщетение заедно с дължимата лихва, съгласно чл. 114, ал. 1 от КСО.

При извършена проверка по разходите на ДОО на осигурителя Частна детска градина „Германи БГ“, ЕИК[ЕИК], резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № КП-5-21-02034616/ 30.07.2025г., е установено, че детето Б. И. А., ЕГН [ЕГН], за което е получавано парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл.53 от КСО, е настанено в детското заведение на 05.03.2025г.

От представените от длъжностните лица на ЧДГ „Германи БГ“ ведомости за присъствието на децата и сведения за месечната посещаемост е установено, че детето Б. И. А. е посещавало детското заведение за периода от 05.03.2025г. до 30.06.2025г. вкл.

С оглед установеното при извършената проверка е прието, че на И. Д. А. неоснователно са изплатени парични обезщетения за отглеждане на малко дете за периода от 05.03.2025г. до 30.06.2025г. вкл. в нарушение на чл.53, ал.4 от КСО, тъй като детето Б. И. А. е настанено в детско заведение и отпада основанието да изплащане на парично обезщетение по чл.53, ал.2 от КСО. Установено е, че същият не е декларирал пред осигурителя промяна в обстоятелствата във връзка с получаваното парично обезщетение по чл. 53 от КСО.

Издадено оспореното в настоящето производство Разпореждане №РВ-3-21-02035009/04.08.2025г. на длъжностното лице по чл.114, ал.3 от КСО, с което е разпоредено И. Д. А. да възстанови на основание чл. 114, ал. 1 от КСО недобросъвестно получено парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода от 05.03.2025г. до 30.06.2025г. вкл. в размер на 3165,37 лв., от които 3081,00 лв. – главница и 84,37 лв. – лихва, начислена до датата на разпореждането.

Разпореждането е обжалвано по реда на чл. 117, ал. 1, т. 2 от КСО. С Решение № 1040-21-578 от 06.10.2025г. на директора на ТП на НОИ С.-град е оставена без уважение жалба с вх. № 1012-21-992/26.08.2025г. срещу Разпореждане № РВ-3-21-02035009/04.08.2025, издадено от длъжностно лице по чл. 114, ал. 3 от КСО на ТП на НОИ С.-град, като неоснователна.

По искане на жалбоподателя в качеството на свидетел е разпитан А. С. Р., показанията на когото не допринасят за разкриване на нови факти и обстоятелства, касаещи предмета на спора.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в срок, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № 1040-21-578 от 06.10.2025г. на Директора на ТП на НОИ С. – град. Същото е издадено от компетентен орган, на основание чл. 117, ал. 1 от КСО. По реда на чл. 117, ал. 3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Потвърденото разпореждане също е издадено от компетентен орган – длъжностното лице по чл.114, ал.3 от КСО в ТП на НОИ-С.. Същото е в писмена форма и съдържа правни и фактически основания, поради което е обосновано и мотивирано и не се констатира нарушение на административните правила, обосноваващи неговата незаконосъобразност.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Не е спорно, че по реда на НПОПДОО на жалбоподателя е изплатено парично обезщетение по чл. 53, ал. 2 от КСО за периода от 05.03.2025г. до 30.06.2025 г. в размер на 3081.00 лв.

При извършена проверка по разходите на ДОО на осигурителя ЧДГ „Германи БГ“, е установено, че детето, за което е получавано парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл.53 от КСО, е настанено в детското заведение на 05.03.2025г., както и че, детето Б. И. А. е посещавало детското заведение за периода от 05.03.2025г. до 30.06.2025г. вкл., за който има изплатено обезщетение по чл.53, ал.2 от КСО.

Съгласно чл. 53, ал. 1 от КСО, след изтичане срока на обезщетението за бременност и раждане, през време на допълнителния платен отпуск за отглеждане на дете до навършване на 2-годишната му възраст, на майката се изплаща месечно парично обезщетение в размер, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване. По силата на чл. 53, ал.2 от КСО, когато допълнителният платен отпуск за отглеждането на детето вместо от майката (осиновителката) се ползва от бащата (осиновителя) или от лицето, което е поело отглеждането на детето, се изплаща месечно парично обезщетение в размер, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване.

В разпоредбата на чл.53, ал.4 от КСО изрично е регламентирано, че паричното обезщетение по ал. 1 и ал.2 не се изплаща при смърт на детето, даване за осиновяване или при настаняване на детето в детски заведения, включително и детски ясли, както и при отглеждането му от лице, включено в програми за подкрепа на майчинството.

От представените в хода на извършената проверка списъци на децата, родени 2021 г., 2022 г. и 2023 г., записани и постъпили в ЧДГ „Германи БГ“ преди навършване на 2-годишна възраст, дневници за присъствия и отсъствия по месеци и средна месечна посещаемост, безспорно е установено, че детето Б. И. А., за което е получавано парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл.53 от КСО, е постъпило/записано в детското заведение на 05.03.2024г., като е посещавало същото от 05.03.2025г.

Изложените в жалбата твърдения, че детето не е посещавало детското заведение, са недоказани и не се подкрепят от представените доказателства от ЧДГ „Германи БГ“ в хода на извършената проверка от контролния орган на НОИ. По същество с жалбата се оспорва съдържанието на представените от ЧДГ ”Германи БГ” документи за посещаемост на детето в детското заведение,

обосновали извода на административния орган за отпаднало основание от 05.03.2025г. за изплащане на парично обезщетение по чл.53, ал.2 от КСО.

Представените от жалбоподателя медицински документи /етапни епикризи, амбулаторни листове, рецепти за изписани медикаменти/, отразяващи проведени прегледи, имунизации, извършени изследвания за периода след раждането на детето до края на 2025г. не установяват здравословно състояние, представляващо невъзможност за настаняване на детето от 05.03.2025г. в детското заведение и не опровергават съдържанието на представените в хода на контролното производство доказателства относно посещаемостта му в относимия към настоящето съдебно производство период 05.03.2025г. – 30.06.2025г., а по-скоро са в тяхна подкрепа /напр. в амб. лист от 25.03.2025г. е вписана основна диагноза: Остра инфекция на горните дихателни пътища; съгласно дневника за присъствия/отсъствия за м.03.2025г. детето е отсъствало поради заболяване в следващите три дни след прегледа 26.03.– 28.03.2025г./ По делото бяха изслушани показанията на допуснатия свидетел А. Р., от които не се установиха относими към преценка законосъобразността на оспорения административен акт обстоятелства.

Съгласно чл. 114, ал. 1 от КСО недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл.113 от КСО.

Макар да липсва легално определение за понятието „недобросъвестност” при получаване на осигурителни плащания, то в практиката е установено тълкуването на това понятие в смисъл на получаване на осигурително плащане от лицето, въпреки знанието от негова страна на факти и обстоятелства, които представляват пречка за получаването на това обезщетение, както и невярното деклариране на релевантни факти и обстоятелства. Недобросъвестността предполага лицето, което е получило осигурителното плащане да е знаело или да е било длъжно да знае за съществуването на определени факти от обективната действителност, които са пречка за получаване на съответното осигурително плащане.

С подписването на заявлението - декларация по образец за изплащане на парично обезщетение за отглеждане на дете по чл.53 от КСО, И. Д. А. е декларирал, че детето не е настанено в детско заведение, включително детска ясла /т. 3/, и че в срок от 3 работни дни от промяна в декларираните обстоятелства се задължава да подаде ново заявление - декларация за промяната. Декларацията съдържа изрично изявление, че на декларатора е известно, че ако не изпълни това задължение носи административнонаказателна отговорност по реда на чл. 349 от КСО и следва да възстанови неправомерно полученото по негова вина обезщетение заедно с дължимата лихва, съгласно чл. 114, ал. 1 от КСО.

С оглед на всичко изложено съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона писмена форма, в съответствие с материалния закон и с неговата цел, като не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Предвид изхода на делото настоящият съдебен състав намира, че претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 55-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Д. А. срещу Решение № 1040-21-578 от 06.10.2025г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което оставена без уважение жалба с вх. № 1012-21-992/26.08.2025г. срещу Разпореждане № РВ-З-21-02035009/04.08.2025, на длъжностно лице по чл. 114, ал. 3 от КСО на ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА И. Д. А., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С. - град съдебни разноски по делото в размер на 102.26 евро /200 лева/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: